

Ec. 83^a

HOMERICAE

ALIQVOT ICONES

in signiores, Latinis uersibus red

ditæ, per Helium Eobanum

Hessum. Quarum Cata-

logum uersa pagel

la indicabit.

Lectori.

Monstret ut artificem pictæ noua forma tabellæ

Sæpe frequentandas ponitur ante fores

Vt breuis ingentem tabula hæc tibi monstret Homerum

Illius hæc dedimus ficta parcerga manu

Quæ si forte probas, et ab hijs maiora requiris

Iam tibi maius opus magnus Homerus erit.

Clipeus Achillis
Martis & Veneris adulterium
Equus Troianus
Horti Alcinoi
Thersites
Vlysses & Menelaus
Sirenes;
Ate
Litæ
Equi Achillis
Cithara Achillis
Hasta Achillis
Thamyris
Cestus Veneris
Moly;
Nepenthes

HVMANISSIMO AC IN-
tegerrimo Viro Domino Thomæ
Lapo Florentino &c. amico Singulari suo.
H. Eobanus Hessus.

Non sum tam stupido prorsus ingenio,
optime mi Thomæ, ut non intelligam
uicissim nõ uulgarem gratiam debere
me tibi, pro collatis nuper in me, nõ tã
magnis quam gratis & oportunis be-
neficijs, fuit enim plane, tua illa in me
liberalis animi significatio Δόσις δ' ὀλίγητε φίλητε. Et
deuinxeras id temporis animum meum tibi, non tam bene
merendo de me (quid enim non dicam libere quod sentio)
quam singulari quadã ingenij dexteritate, qua sic mihi in-
ter nostros homines excellere uidebaris, ut mirarer te in
florentissima Italia ciuitate, nempe Florentia, natũ & edu-
catum, sic cum Germanis nostris fuisse conuersatum, ut nõ
modo patria tua, hoc est, Ethrusca, et Latina, Verum etiã
Germanica linguis expeditissime loquereris. Tum illud
unice me delcctabat ingenij tui specimen, quod cum in docti-
ssimi atq; humanissimi uiri Ioannis Charionis, non mathe-
maticarum modo, uerum etiam in alijs generibus literarum
prinãpis, diu antea exoptatam amicitiam me insinuaueris
tum Illustriss. Marchionem Ioachimum Ioachimi. F. opti-
me spei prinãpem, munusculo esses prosequuturus, nec dã-
te nec accipiente indigno me eius muneris uelut κατὰ κόσμ-

quosque adhibuisti. Quae ipsa res quanquam exigua, facile
tamē testimonio fuerit quanti me facias, qui munus tuum me
is uersibus exornare, et quasi cōmendabilius, si dijs placet,
reddere uolueris. Haec me, res, optime mi Thoma, eo indux-
erunt, ut cum tu me donaueris bellarijs haud quaquam con-
temnendis, ego libellum hūc imaginibus Homerias depic-
tum, a meque tantum non tumultuaria opera uersum, tibi ac
nominis tui memoriae aeternae inscriberem, et sub hoc noui
anni Christiano more inituū, non secus ac apophoreta quae-
piā, cum iam antea xenia tu misisses, ad te remitterē. Quae
si parua tibi (ut iocer interim meo more tecum) uidebuntur
munera, Illud cogitabis quod poëtarum principem dixisse
legimus, difficilius esse Homero uersum quam Herculi cla-
uam extorquere. Atqui ego, quae mea est, uel audacia uel
insolentia, nō uersus tantum illi, sed et arma, Clipeos, Has-
tas, Citharas, Equos, Puellas, Hortos, Reges, Flores, amo-
res, deos denique deasque praeripio, praereptaque, istaec omnia
ad te, ut uides, mitto. Nihil uero hic praefari attinet, nusquam
me in harū imaginū uersione, ab Homericō sensu deflexis-
se praeterquam in descriptione Cesti, Molyos, ac Nepenthe-
os. In quibus, tanquam Materia ingenio conueniente meo,
animi causa nonnihil euagatus extra praescriptum sum, si-
cut et in connectendis hijs, quae cum essent unius generis
sparsim tñ ac disiuncta habebantur, Ut in equis Achillis,
itemque in abrumpendis a praecedentium cohaerentia prin-
cipijs fere omnibus. Hoc meum officium spero eo tibi fore gra-
tius, quo et tu es harum rerum obseruantior, et magis
gaudebis hoc ceu testimonio uirtutis tuae, aliqua nōdo auibus

ac gentilibus tuis ostentare, quanti te non modo Germani ho-
mines alij, sed & poetæ fecerint. Superest ut hunc libellū
tibi nominatim inscriptum dedicatumq; in euentum foelias
ominis ita accipias, ut fortiter sperare audeas omnia prospe-
ra tibi hoc anno euentura, cuius initio non munere tantū
temporaneo, sed fama etiam nominis, si quid habēt ueri ua-
tum præsagia, sis donatus immortalī. Bene Vale Norim-
berge Anno Christi. M. D. XXXIII, Meo Natali, hoc
est VIII Iduum Ianuarij.

A 3

CLYPEVS ACHILLIS

ex xviii Iliados.

ARma resumpturo noua confecturus Achilli
Fluctiuagā linquens Thetidē, & sua regna reuisens
Mulāber ignipotens, opera ad fabrilia uenit
Adnotosque igni iussit diducere folles
Viginti magnis ueniebant follibus auræ
Conflantes ignem, quarum nunc spiritus arctis
Fauābus intensas, nunc aura remissior ibat
Non secus ac uoluit deus, & res ipsa ferebat
Corripiens tum flammium coniecit in ignem
Aes graue, & inuictum chalibem flauentiaq; aurū
Pondera, & argenti massas, incude subinde
Ingenti imposita, tum dextrā malleus armat
Improbis, atq; igni forcæps assueta, sinistram
Primum hic ingentem clypeum fornacæ sub altā
Informat, tripliā quem circum intexuit ora
Intima nexilibus fulgentem argentea loris
Ipsū quintupliās clipei latus omne, magistra
Excultum fictumque manu. Nam finxerat istuc
Terrasq; tractusq; maris cælumq; profundum
Et usq; non unquam defessi lumina solis
Et plenæ penitus cœuentia cornua Lunæ
Cunctaq; stelliferum pingentia sidera cælum
Pleiadasq; Hyadasq; & robustum Oriona
Parrhasiumq; pecus dictum cognomine plaustrum

Arcton Hyperboreum quæ circumuertitur axem
Ipsamq; obseruans magnum Orionæ tuetur
Oceani ipsa expers, illotaq; semper ab undis
Æquoris, Hic geminas insculpsit Mulaer urbes
Diuersis hominum linguis, quarum altera plena
Pomparum resonat plausu, genialia flammis
Atria collucent, Hymeneia festa parantum
Ducentumq; nouas ad splendida moenia nuptas
E thalamo tedis presentibus, arctæ canoros
Tibia dat sonitus, salit omnis ad inæta pubes
Carmina & audaces coetu feruente choreas
Deducunt, iuuat e patulis spectare fenestris
Vestibulis domuum pulchras adstare puellas
Parte alia fora tota frequens concursibus implet
Insanis populus, sese ciuilibus inter
Legibus infesti, & discordi lite coorti
Præcipue duo iudicio contendere magna
Lite uidebantur quorum accusator agebat
Esse reum quendam dilata crimine multa
Quæ soluenda foret populo, pro æde patrata
Interfecti hominis, docet hic soluisse quod esset
Soluendum populo, negat ille, & dicere prorsus
Nil sese accepisse, ambo producere testes
Inquiriq; super uero, tum deniq; arcum
Funditur auxiliumq; ferunt clamoribus omnis
Ambobus populus, quod quisq; ibi cuiq; faucebat
Præcones turbam arcebant, motusq; premebant
Donec marmoribus mox consedere politis

In sacro positis coetu, spectanda ferentes
Sceptra senes manibus preconum uoce ualentum
Qui simul indixere tenenda silentia turbæ
Iura simul dixere, auri duo magna talenta
In medio posita exponunt, quæ premia ferret
Cuius dicta foret melior sententia caussæ
Altera cælato quæ mœnia doctus in auro
Fœerat ignipotens, arctæ obsidione premebant
Binæ utrinq; aëes, populorum castra duorum
Armis conspicua, armorum fulgentia cultu
Hijs ingens certamen erat, pars altera ferro
Excindendam urbem, totaq; e stirpe ruendam
Altera censebat, deductis obsidionem
Soluere militibus, aues multare bonorum
Dimidia parte, at non hijs qui clausa tenebant
Mœnia, conditio placuit. Sed talia aues
Edocti, insidias hosti fraudemq; parabant
Muros inualidiq; senes trepidæq; puellæ
Et pueri tenuere, & dulcia pectora matrum
Illi ibant duabus Gradiuo & Pallade glaucæ
Cultus utriq; deo fuit aureus, aurea uestis
Quales esse deos deat arma humana ferrentes
Pone sequebantur, formaq; & corpore toto
Turba minor, taata qui postquam ad fraude paratum
Insidijs uenere locum, qua plurimus annis
Labitur, & Fluuio sitientes irrigat herbas
Huc se profecti deserto in margine condunt
Armis contecti fulgentibus ære corusco

At duo præmissi quibus explorare potestas
Conatus fuit hostiles data, cum retulissent
Hostis adesse gregem pecudumq; boumque recuruis
Cruribus urgentum uestigia, iamque sub ipsos
Prodierant oculos tanta loca fraude tenentum
Proxima, pastores duo qui concentibus auras
Mulcebant uarijs, quos fistula stridula fudit
Pone sequebantur, neque quisquam ex agmine tales
Hostili insidias præuiderat, ocyus omnes
Consurgunt, ferroque petunt, ferroque trucidant
Omnia cadentumque, ouium ualidumque iuuenorum
Ipsos pastores etiam, cum denique clamor
Ferro occumbentum, et seuo sub Marte cadentum
Mœnia uallantis summisque in rebus agentis
Conalia, attonitas populi uenisset ad aures
Arma et equos propere arripiunt, et dira minatis
Hostibus occurrunt, et mutua uulnera miscunt
Martem alternantes ad ripam fluminis alti
Exoritur facies diræ atrocissima pugnae
Pugnantes inter contentio dira tumultusque
Et factum crudele ultro atroque uolabant
Aspiceres alios multo cum sanguine mistam
Vitam exhalantes, alios in uulnera pronos
Deficere, et uitam uix ducere, uulneris illum
Expertem, hunc æsum pedibus per tota reuinctis
Castra rapi, iamque arma uirum, iam corpora multa
Cede cruentari, fluere atro sanguine uestes
Non secus ac uiuis certarent agmine utroque

Militibus passim tanquam exanimata trahebant
Corpora, quos picto iurasses uiuere in ære
Pinguia præterea ter aratæ iugera terræ
Sculpserat ignipotens clipei cœlestis in auro
Hic multi agricolæ bobus sub aratra coactis
Terram inuertebant, qui cum certamine multo
Ultima uenissent ad arati limina campi
Præsto erat hic fessis qui dulcia uina propinans
Funderet, illi ad agri studia intermissa reuersi
Vomeris obtusi dentem impressere nouali
Altius hic ad aratra retro, mirabile uisu
Terra uidebatur ductis nigrescere sulis
Auriferæ similis, flauentibus aurea campis
Sicut arabatur, sed et aurea messis, & illam
Messores cupidi peracuta falæ secabant
Iamq; graues denso sternebant ordine culmos
Alter & alterius cumulabat acruis acruum
Multa uidebantur manibus delapsa metentum
Farra iacere solo, tum sternebantur aristæ
Post alias aliæ, collectos inde manipulos
Tres simul agricolæ consueto more ligabant
Pone sequebantur pueri qui sparsa tenaci
Farra manu legerent, qui mox collecta ferebant
Aurca spiaferis stringentibus hordea culmis
Sæptra tenens manibus stabat Rex intus in agro
Inde procul uiridi sub quercu sacra parabant
Fercula precones cæso boue, sedula matrum
Turba suis cœnam messoribus instruit, albo

Farre abos miscens inspererat, Addidit idem
Parte alia deus in clipco, cum uitibus uias
Vinea botriferos ostenderat aurea ramos
Palmitis argento candentes brachia pali
Fulserant, circum ueniebat fossa coloris
Cerulei, quam totam ambibat stannea sepes
Vnica ducebat per opertum uitibus hortum
Semita, qua lectas deferret uinitor uias
Tum pueri & teneræ forma atq; ætate puellæ
In calathis crudi prædulcia munera Bacchi
Ferre uidebantur, medio atharædus in horto
Rustica personuit uocali carmina plectro
Et tenui uocæ accinuit, cui læta iuuentus
Arguto commota sono, pede plurima terram
Pulsat, & ingenti faciles clamore choreas
Ducere uisa simul, species fuit hæctenus horti
Quæ super ille faber diuino insculpserat æri
Armentale boum cœlo capita alta ferentum
Agmen inaurato quorum pars corpore toto
Ærea pars fuerat, rumpentes æra magno
Mugitu e stabulis properant in pascua uasto
Impete, ad obstreperum fluuium, longeq; sonantem
Et multa tremulum uiridantis arundine ripe
Protinus hinc puro cœlati quattuor auro
Pastores armenta boum speciosa sequuntur
Quos comitabantur ter tres robusta molossi
Corpora, pernicesq; pedum leuitate. Sed inter
Agmina ruperunt duo robore prima Leones

Terribiles, quamuis mugitu grande sonantem
Eximium rapuere bouem, raptumq; trahebant
Mox arrepta graui laniantes uiscera morsu
Carniuoros atro macularunt sanguine rictus
Pastores propere accurrunt certantq; tueri
Immittuntq; canes, illi cum rapta Leones
Tergora glutirent propere assiluerunt, sed ipsos
Nequaquam rapidis adoriri morsibus ausi
Aetherias uanis complent latratibus auras
Hinc operi faber adiecit pede claudus utroq;
Planities per amœna fuit, spectanda per amplam
Pascua conuallem, stabula intus plurima, & albis
Plenæ ouibus caulae, tum tecta palustribus uluis
Culmina uillarum, spectandum deniq; multa
Arte chorum, & uario distinxerat ordine, Qualem
Construxisse ferunt Cretæis Dædalon oris
Formosæ auxilium Minoidos ignibus olim
Illic & nitidi iuuenes pulchræq; puellæ
Stabant alternata manu æu uincla tenentes
At iuuenes toga uelabat condensa nitenti
Interfusa oleo, patrio de more puellis
Lanea uestis erat, pulchras hæc ferre coronas
Hij gladios auro grauidos, argentea lori
Tortilis ex humero pendere uolumina summo
Atq; illi in numerum pedibus saltare suëtis
Saltantes duxere choros, faaliq; rotatu
Nunc hac nunc illac uertuntur, non secus ac si
Si quis adaptatam manibus prius experiatur

Currere posse rotam figulus, mox ordine uerso
Mutua saltantes spatia in sua quisq; redibant
Plurima circumstans delectabatur amicum
Turba chorum spectans, gemini quibus alludentes
Multa assultabant pueri dulcedine cantus
Atq; hinc in medium perfecta laude redibant
Pinxit & Oceani magnam reuolubilis undam
Circum oras clypei extremas multaq; fideliq;
Arte laborati, quem postquam robore ab omni
Inuictum ualidumq; manu magnumq; peregit
Tum uero ignitas superantem lumine flamas
Aggressus thoraca dedit, dein fortibus aptam
Temporibus galeam, cuius sumum aurea conum
Crista tegit, tum pulchro ocreas ex ære nitentes
Omnia quæ postquam perfecerat arma Deorum
Ille faber, tulit illa Deæ, posuitq; nitentes
Ante pedes Thetidis, quibus illa animata receptis
Deuolat e summo nebulosi culmine Olympi
Accipitri similis, Vulcania munera portans.

MARTIS ET VENERIS adulterium ex viii Odiss.

Hospes ad Alcinoum cum peruenisset Vlysses
Auxilio faciente modum, & iam Regis in aula
Splendida magnifico traherent conuiuia luxu
Demodocus Citharædus erat, cui prece decoram

Cum ueniens aitharam coetu feruente tulisset
Ille agili resonas percurrens pollicæ chordas
Iucundum æanit uesani carmen amoris
Martis & Idaliæ Veneris, quos praua uoluntas
Turpe in adulterium coniecit in ædibus altis
Vulcani, quæ prima habuere cubilia furti
Quæ dona ille Deæ dederit quam plurima, ut ultro
Pollueret uetiti concessa cubilia lecti
Complexumq; uiri senis, ut sol numæus illi
Omnia prodiderit, cupidos qui norat amantes
Mutua solliato miscentes gaudia nexu
Qui simul audiuit duræ mala nuncia famæ
Anxius & rem grandem animo molitus acerbo
Versus ad assuetas artes fabrilia rursus
Atria fornacesq; suas petit, atq; ibi magna
Incude imposita, uincla indignantia solui
Atq; inuicta manu rapidum conflauit ad ignem
Fraudibus instructis iratus, & omnia Marti
Dira minans redit in thalamos ubi furta cubili
Turpia patrarunt taato, totiq; dolosum
Circumfudit opus lecto, & cõmisit ab altis
Suspensum trabibus, tam docta fraude paratum
Tam filo tenui, quam sint uel stamina telæ
Quam leuis in uacuo suspendit aranea tecto
Vincula nemo hominum potuit quæ nemo Deorum
Cernere, sic oculos omnes dolus ille fefellit
Quæ postquam taata circumdedit arte cubili
In Lemnon simulans abitum profiasatur altam

Quam deus ille colit terris magis omnibus unam
Sed neq; Mars auratus eques de fraudibus ulla
Suspitione fuit qui cum procul inde profectum
Crederet, incepta ratus omnia tuta furori
Limina vulcani ueniebat ad inclita, magno
Captus amore Deæ, quæ tum paulo ante reuersa
Ab Ioue patre domum, tranquilla mente scdebat
Quæ Mars accipiens, ut erant, subit ocys altæ
Limina grata domus, dextram cum uocæ præhendit
Nomine compellans, animo gratissima nostro
Huc age cara Venus, lectum in scendamus in unum
Nam tuus ille opifex in Lemnon, uocæ sonantes
Sintyas agresti nunquam rediturus abiuit
Sic ait, & placidi subit alta cubilia lecti
Atq; ibi cum fessi consopitiq; iacerent
Extemplo uinclis, quæ circumfusa reliquit
Vulcanus sapiens, capti iacuere, nec ullo
Membra mouere modo poterant, nec dura ligata
Soluere uincla manu, tunc, quas uitare nequibant
Insidiæ patuere, & de propiore reuersus
Ipse loco Vulcanus adest, nec ad ardua Lemni
Saxa profectus erat. Nam sol ea nundus ipsi
Omnia prodiderat, tum pectoris æger, & iras
Ingentes animo uoluens, ad limina tecti
Nota redit stansq; ante fores, primoq; resistens
Nam dolor & fæanus fæiebat & ira ferocem,
Vestibulo uocæ horrenda in clamauit, ut omnes
Dij simul audirent, Diuum pater, inquit, & omnes

Vos alij superum uisuri accurrite iniquum
Ridiculumq; nefas, ut me sine crimine, claudum
Despiciat Ioue nata Venus, Martemq; proteruum
Diligat, haud alia de caussa, quam quia firmos
Ille pedes habeat, ego sim pede claudus utroque
Cuius non alia est cladis mihi caussa, nec author
Quam pater & mater, qui utinam me non genuissent
Nunc praedum tamen est operæ uidisse iacentes
Et uinctos in amore duos, & qualibus ambo
Polluerint nostrum thalamum complexibus usi
Ipse nefas spectans animo sum tristis & aeger
Non tamen ista diu peragent ludibria nostri
Spes bona facta mihi est, nec enim tam turpiter istic
Nunc iacuisse uolent. Sed enim mea uincula cogent
Quando nec hijs unquam cura ipsos ulla leuare est
Donec cuncta mihi genitor dotalia reddat
Quæ me promississe pudetq; & pænitet ipsi
Pro tali tamq; abiecta probitate puella
Quæ tamen ut formosa, ita non satis ipsa pudica est
Sic ait, At Diui mox ferrea tecta subibant
Mulaberis, uenit Neptunus cuspide terram
Concutiens, uenit rerum omnibus usibus aptus
Mercurius, uenit procul arcens noxia Apollo
At Diuæ mansere domi, quas uita pudicas
Extulerat melior, postquam intra limina Diui
Per quos cuncta homini ueniunt bona, prima patentis
Vestibuli steterant ingens est risus obortus
Vulcani insidias spectantibus, atq; ibi Diuum

Sic aliquis

Sic aliquis nunquam fraus improba praeualet, inquit,
Nonne uides, tardus celerem comprehendit, & ipsum
Vulcanus Martem, claudus pede, praepete fultum
Cum quo nemo Deum possit contendere cursu
Artibus hunc pulchris coepit pede claudus, Is ergo
Debet adulterij captus pro crimine poenam
Talia sese inter iactabant uerba uiaßim
Tunc sic Mercurium alloquitur Ioue natus Apollo
Dic age Cylleni, num si quis in ista coactum
Vincula te deus iniiciat, num talia uelles
Sponte pati, & Veneris blandis amplexibus uti
Ad quem respondens, utinam, inquit. Atlantide natus
Sic mihi contingat ter, uincula talia uellem
Qualia nunc Martem cohibent, perferre, nec ullos
Omnes ut uideant, diuosue deasue uereri
Quo minus optato fruerer sic uinctus amore
Auricomae Veneris, dicentem talia Diui
Praeter Neptunum cuncti risere, quod ille
Sollicitus de Marte foret, quem uellet ab istis
Continuo uinclis infamibus esse solutum
Ergo hijs aggreditur mulcentem robora ferri
Solue ait, O uulcane, & detrahe uincula capto
Munera quae tibi cumq; dari pro talibus optas
Officijs, age sume fidem, dabit omnia Mauors
Mulaber huic contra, Ne magne tridentifer, Isthaec
Quaeso iubere uelis, timidorum pacta feruntur
Saepe carere fide, nam qua ratione reposcam
Te super hijs carum Dijs immortalibus ipsum
Si se proripiat, si uinclis liber ab istis

B

Hinc abeat Mauors, nec debita munera soluat
Cui rursus Neptunus, at hoc ego dedecus, inquit,
Si tibi contigerit, si Mars euadere iniqua
Forte fuga uolet, ipse tibi, tibi debita, soluam
Claudus ad hæc, neq; fas fuerit tibi deinde negare
Quæ tu tantoperæ contendis & expetis ultro
Sic ait, & uinclis, & duro carcere Martem
Exiit, atq; illi diuersi abiere petentes
Ille suam Thracen, Cyprum Venus iuit opimam
Culmina celsa Paphi repetens, ubi ture Sabæo
Ara illi calet, & templis in uota uocatur
Hic illam pulchræ Charites lauere receptam
Immortali oleo ungentes, qui dignus habetur
Dijs honor, inde Deam diuinis uestibus ornant
Inclytus hæc cithara uates resonante canebat.

EQVVS TROIANVS ex eodem libro.

Hospes apud Regem postquam consedit Vlysses
Alanoum, tum qui stabant ad iussa ministri
Distribuunt epulas, & uina liquentia fundunt
Regius hic properans preco produxit, ab omni
Demodocum populo cultum, & uehementer amatū
Et cantu celebrem, quem pulchra in sede locauit
Conuiuas inter medium, qua marmore fulgens
Magna columna stetit, quem mox ut uidit Vlysses
Tergora primus apri conidens, parte resceta

Haud quaquam exigua cui multum abdominis esset
Pingue super, tum preconi, cape & ista fer, inquit
Demodoco, quamquam ipse etenim sim extorris & exul
Hunc tamen in primis amplector, & esse colendum
Iudico, Nam debent mortales inter haberi
Præapuo uates in honore, ac deniq; Musas
Quisquis amat placido demulcens carmine mentes
Humanas, quia Musa docet canere ipsa poëtas
Musa poetarum genus inclyta semper amauit
Sic ait, ille ferens manibus quæ iussit Vlysses
Demodoco tulit apponens, is munera læto
Suscipiens animo sua se in loca deinde recepit
Illi extendentes promptas ad pingua dextras
Fercula, libaruntq; dapes, & pocula Bacchi
Postquam exempta fames & pressa libido bibendi est
Demodocum affatur sic erumnosus Vlysses
Demodocæ in primis ego te uenerorq; tuumq;
Collaudo ingenium, seu te Iouis inclyta proles
Musa melos docuit, siue inspirauit Apollo
Nam casus belli uarios durumq; laborem
Omnia quæ tulerint fortes ad Pergama Achiui
Egregio prorsum decantas carmine, tanquam
Aut intersueris tantorum in parte laborum
Aut alijs memori referentibus aure notaris
Verum age perge modo & causas ordire canendo
Et seriem fatalis equi, quem doctus Epæus
Condidit adiutus diuina Palladis arte
Ac deinde insidians in Pergama duxit Vlysses
Milite completum lecto, qui deinde reclusis

B ij

Fortis equi latebris, euerterit Ilium armis
Quæ mihi si referes atq; ordine cuncta loqueris
Quo me cunq; feret deus & fortuna locorum
Omnibus ipse feram, memorans, quam dulcia Musæ
Carmina contulerint, quam sit tibi dexter Apollo
Sic ait, at uates Diuum præfatus honorem
Carminis inde sui diuini exordia sumit
Ut Graij reditum simulantes remige plenas
Hellepontiaco soluissent littore naues
Castra relinquentes multis lucentia flammis
Ut grauis armato Troianos milite muros
Immanis superarit equus, quæ deniq; Vlyssens
Turba sequuta duæm mediæ se infuderit urbi
Tecta minas equi laterum cõpagibus, utq;
In summas arcæs ipsum Troiana iuuentus
Traxerit, & supra iam Pergama summa locato
Visa triplex fuerit dubiæ sententia plebi
Namq; alij huic aluum seuo perrumpere ferro
Præcipitare alij, & saxis deuoluere acutis
Incolumem seruare alij illæsumq; iubebant
Ut monumentum esset ueniæq; iræq; deorum
Hæc miseræ mansura fuit sententia Troiæ
Nam peritura fuit crudeli urbs inclyta fato
Si semel acciperet, contextum robore æerno
Nescia sortis equum propriæ, quia clausus in aluo
Optimus Arguorum abiegno quisque latebat
Hij quam Troianis tulerint crudele canebat
Exitium, quo lapsi ab equi ceu turbine curuis
Clasuris laterum, iam capta tumultibus urbis

Mœnia miscuerint, ut tum generosus Vlysses
Insano similis Marti, comitante minori
Atridæ perucnerit ad clarissima nuper
Limina Dæiphobi quam pugna aggressus & intro
Palladis auxilio irrupens euerterit arcem
Inclytus hæc cænit diuino carmine uates.

HORTI ALCINOI ex vii Odyss.

AT prope magnifico qua diæes regia cultu
Visitur, ante fuit uiridi locus undiq; sylua
Consitus, umbrosa; nemus propagine densum
Ramorum regione uia conseptus ab omni
Quadrifidæ, super arboribus frondentibus intus
Innumeri fructus ceu punica mala pirique
Et mali teretes pulcherrima poma ferentes
Et dulces ficus, & florens germen oliuæ
Non aliqua fructus hijs tempestate peribant
Non bruma, non igniferi sub sideris æstu
Sed uer perpetuum Zephiris spirantibus illos
Consouet, & nunc hos nascentes exatant, & nunc
In loca cædentum subeuntes digerit istos
Fructus enim fructu super exoriente senesat
Inq; locum mali malum subit uuaq; in uua
E ficu tereti ficus noua protinus exit
Fundit odoriferos genialis uinea fructus
Et grauidæ plenis pendent e uitibus uua

Quarum alias fiant aprica lumina solis
Sidereo expositas igni lateq; uagantes
Falce alias curua refecant, stant germine quaedam
Vernantes, & adhuc in succo floris acerbæ
Hinc aliæ fructus maturis foetibus ædunt
Præterca uirides extremi palmitis uix
Stant ramos amplexæ altos, nec germine uiuo
Deficiunt semperq; uirent, totumq; per annum
Luxuriante toros diffundunt fronde comantes
Hinc gemini fontes, quorum rigat alter amœnas
Pomiseraas opes horti, Regalibus alter
AEdibus illapsus subit alti limina tecti
Usibus æternam præbens ciuilibus undam
Talibus Alanoï fulgebat Regia donis
Muneribusq; deum collatis numine dextro.

THERSITES ex secūdo Iliad.

Solus compositam pacem turbauit inerti
Thersites lingua, qui turpibus inuida factis
Pectora plenus erat, qui friuola multa loquutus
Cum duabus populi contendere sæpe solebat
Turpiter, & nihil ad laudem referebat honestam
Sed quod ridiculum pugnacibus esset Achiuis
Quo non ad Troiam uenit uir turpior alter
Lumina distortus, claudus pede, gibbus utroq;
Deformans humero coniunctum pectus habebat.
Oblongi capitis uertex surgebat acutus
Exigua rari suberant in fronte capilli.

Hostis erat magno summusq; inimicus Achilli
Nec minus idem Ithacum capitaliter odit Vlyssem
Tunc quoq; uituperans & acuto gutture stridens
Plurima magnanimo conuicia dixit Atridae
Cui tunc unanimes irascebantur Achiui
Et uires odere uiri non æqua patrantis
Hunc itaq; irritans hijs est clamoribus usus
Omnibus Atrida pulchris cum rebus abundes
Nunquid adhuc? & cuius eges? aut quid petis ultro?
Quæ tibi solliatant animum bona? quandoquidem sunt
Omnia plena tibi prædiuite scrinia ænsu
Aeris inexhausti, cum sint tua plena puellis
Omnia formosis tentoria, quas modo captis
Vrbibus eximias dedimus tibi Graia iuuentus
Vt quas credidimus Regem decuisse supremum
Cumq; tot obtineas, & tanta quid insuper optas
Aurum & opes, pulchrasq; alijs auferre puellas?
Si quis enim Troum, quem forsitan aut ego captum
Aut alius quisquam Danaum traduxerit, auro
Se redimat, totum tibi quod datur adseris aurum
Si qua per e Danais aliquem captiua trahatur
Fœmina Troiadam quæ forma prestat, & æui
Floribus emineat, tu protinus arripis illam
Inuitoq; trahis domino secretaq; captas
Munera captiuae Veneris, clausamque reseruas
Sed neque qui rex est regem deest esse malorum
In nos & fastu sceptrâ exercere superbo
O nos molliculos, & inertia corda gerentes
O Danaas nos non Danaos, quin ergo paratis

Nauibus au fugimus, patriam dulcesque penates
Vno omnes cursu uotoque petamus eodem
Atque istum nimio fastu, tumefacta gerent em
Corda relinquamus Troiæ sub mœnibus altis
Ut tandem inapiat solus sentire relictus
An gerere hæc possit sine nobis prælia, uel non
Qui sibi præstantem cunctis in rebus Achillem
Læserit, atque ignominia turbarit acerba
Nuper in erepta Briseïde, quam tamen illi
Nomine uirtutis dedimus sua præmia Graij
Tunc tamen haud quaquam fuerat comotus Achilles
Sed potius ceptam dimittens fortiter iram
Leniter ereptum sibi ferre est uisus honorem
Quod nisi fecisset, quis te iam nosset Atrida
Viuere, & immeritis facere hæc opprobria Graijs
Talibus arcentem populos Agamemnona dictis
Culpantem cum uidisset diuinus Vlysses
Aduolat, adsistensque irato hæc increpat ore
Garrule Thersita, quanquam tibi multa loquendi
Copia suppeditet, nec sis non uoce canora
Ne tamen hic solus reges inæsserre, neue
Friuolus esse uoles, qui sis deterrimus inter
Tot talesque uiros quicumque Agamemnona magnum
Ipsius auspicijs sumus ad Troiana sequuti
Mœnia, quod nequeas lingue dare frena loquaci
Nec moderere tuis duabus maledicere uerbis
Nunc remeare mones, patriasque reuisere terras
Cum neque constet adhuc, num nos ad regna reuertit
Expediat patria, & dulces repetisse penates

Et nunc pascenti populos maledicis Atridae
Non aliam ob causam nisi quod data plurima cernas
Præmia quæ nolles, quorum nihil ipse dedisti
Nec similis, quis enim similis tibi uellet haberi?
Sed magis Heroes Danaï, fortissima bello
Pectora, digna suæ tribuerunt præmia laudi
Quare præmoneo, credas uesane monenti,
Si rursus in populo discordia uerba serentem
Repperero capite hoc plectar, nec uiuus Vlysses
Telemachi pater esse ferar, si non ego totum
Si te non totum spoliatum uestibus istis
Et lena, tunicaque, & quæ tegit inguina, coram
Omnibus hijs rapidae conadam uerbere uirgæ
Usque adeo ut multo repetas naualia fletu
Talia commemorans sceptro sic perculit aureo
Terga humerosque uiri, liuoris ut inde coacti
Pallor, & extarent uibices sanguine nigrae
Ille timens plagas, & uerbera plura resedit
Turpiter indulgens lachrymis taatoq; dolori
Sicabatq; manu manantia lumina, at illum
Spectantes reliqui quanquam tunc pectora moesti
Riserunt tamen immodicosq; dedere cachinnos
Sic etiam est aliquis prope stantem affatus amicuna
Qualia dii superi quamq; immortalia Vlysses
Facta facit, seu cum summis de rebus habetur
Consilium, siue arma manu bellumq; gerendum
Maximus ingenio est, bello fortissimus idem
Nunc tamen hoc quod præcipua sit laude ferendum
Fecit opus, qui uaniloquum compescuit istum.

Nam neq; primâpibus posthac audebit opinor
Fruuola inutilibus conuicia spargere uerbis

VLYSSES ET MENE laus ex iii Iliad.

INde ubi cuncta oculis lustrans conspexit Vlysses
Dic age cara, senex inquit, mihi filia, Quis nam
Ille uir est breuior proæro Agamemnone, Verum
Latiior idem humeris, & pectore firmior amplo
Qui positus in humum longe radiantibus armis
Doria solliato circumuolat agmina passu
Non secus ac multæ spectandus uellere lanæ
Vir gregis errat oues arcum candore nitentes
Huic ita respondens Helene Ioue nata loquuta est
Hic ille est Laerte satus generosus Vlysses
Quanquam Ithacæ sterilis lapidosa natus in ora
Vir tamen eximie sapiens, & ad omnia fraudum
Callidus instrumenta, dolisque instructus & armis
Tum grauis Atenor memoranti talia, uerbis
Reddidit, hæc equidẽ mulier uera omnia narras
Quæ modo commemoras, Nam cum olim diuus Vlysses
Et minor Atrides uenissent Ilion altum
Te reddi patriæ tecumq; oblata petentes
Ambos, sicut erant legati ad pergama missi,
Accepi hospicio, atq; opibus solabar amicis
Et simul amborum naturam, & callida prorsum
Consilia edidia, Siquidem cum Troia stantes
Conalia alloquerentur, erat sublimior Atrei

Filius, & celsis humeris extabat, ut autem
 Sessum ierant, uenerabilior decorabat Vlyssens
 Aspectus, maiorq; fuit reuerentia uultus
 Post ubi consedit iam pleno tota theatro
 Conao, Legatisq; fuit data copia fandi
 Sermo fuit forti breuis, & succinctus Atride
 Pauca loquebatur siquidem, sed dulcia ualde
 Hunc illi natura modum dedit ipsa loquendi
 Ut nec aberraret uerbis, neq; garrulus esset
 Quanquam multo etiam minor annis esset Vlysse
 Verum ubi dicendi partes suscepit Vlysses
 Stabat humi fixis oculis sceptrumq; tenebat
 Immotum, similem dicas ratione carenti •
 Conata uel nigro cui sanguine bilis abundet
 Verum ubi magniloquam rupit de pectore uocem
 Hibernis niuibus tunc uerba simillima fudit
 Ut iam nemo hominum contendere possit Vlyssi
 Eloquio, & quamquam forma preestabat honesta
 Plus tamen eloquium nos mirabamur Vlyssis.

SIRENES EX XII ODYS.

DVm patria diræ Ciræ, tristiq; relicta
 AEæa sapiens atque erumnosus Vlysses
 Navigat Ionios fluctus, affatus amicos
 Diatur, & uerbis at t hijs, aut pluribus usus
 Que post Alanoor terebat cuncta roganti
 O socij, que magna mihi diuinaque Ciræ
 Predixit, non uni alicui, non illa duobus
 Sare operæ precium est, Sed cum communiter omnes

Nos ea contingant scire omnibus illa necesse est
Omnibus ergo simul referam, Sic namque scietis
In nobis hoc esse situm uiuamus, an auras
Linquentes superas, Plutonia regna petamus
In primis uitare iubet diuina canentes
Carmina Sirenas, nec florida prata subire
In quibus illae habitant, me solum audire canoras
Blanda uoce Deas. Sed uos mihi uincla priusquam
Exiosa meas referantur carmina ad aures
Iniicite, et rectum magno me adnectite malo
Quod si detractis forsitan me soluere uinclis
Iussero, tum uinclis grauius constringite, nec uos
Vlla mei teneat reuerentia, maxima Ciræ
Sic iubet. Hæc igitur mandabam cautus amicus
Interea uentis nauem impellentibus, oram
Contigimus non ambiguo Sirenida cursu
Mox uenti posuere, auræque et scæua quierunt
A Equora, tum socij surgentes humida primum
Vela legunt, remis incumbunt, ictibus undæ
Albescunt spumante salo, tum oracula Ciræ
Mecum animo repetens, de magno pondere ceræ
Ense parum refeco, manibus tero fortibus, Illa
Trita manu, solisque ingenti ardore fathisat
Hæc ego tum socijs obstructas omnibus aures
Obleui, at me illi manibus pedibusq; ligatum
Ad malum uinxere, iterumq; insurgere remis
Aggressi crebro lassarunt uerbere pontum
Iamque propinquantes inimicæ accessimus oræ
Vsque adeo ut possent audiri uerba canentis

Nec mora blandison.e uestigia nostra sorores
Seruantes aderant, nec enim ata nostra sefellit
Nauis, in argutas soluentes guttura uoces
Tale procul patrijs cœnerunt carmen in undis
O decus Argolidum, fama inclyte, sortis Vlysse
Huc age siste ratem, nos & propioribus audi
Auribus, has nemo surda rate nauigat undas
Quin potius placidas nostris concentibus aures
Præbet, & attonitis modulamina sensibus haurit
Nostra, quibus gaudens & doctior inde recedat
Samus enim quas res opulentæ ad moenia Troiæ
Gesseritis, quam sitis iniqua pericula passi
Argui Troesq; decorum nuper ob iram
Samus & humanas res omnes, quæq; geruntur
Omnia, qua quicquam terrarum phœbus oberrat
Talia Sirenes arguta carmina uocæ
Fundebant, mihi iam dudum uesana libido
Incessit, miroq; animum inflammabat amore
Tam dulcæs audire modos, tunc ergo rogabam
Innueramq; oculis, Socij mihi dura ferenti
Vincula detraherent, magis illi incumbere remis
Insistunt, & mox Perimedes Eurylochusq;
Surgentes, uinclis etiam me pluribus arctant
At postquam a tergo Sirenum terra relicta est
Et neq; iam uocæs audiuius amplius ullas
Tunc socij æris occlusas mollibus aures
Expediunt, & me releuant, uinclisq; resoluunt

ATE EX XIX ILIAD.

Filia dira Iouis mortalibus omnibus At
Noxia mille modis, pedibus non mollibus unquam
Repit humi, rerum capita ipsa, & maxima rerum
Aggrediens homines affligit, & inter amicos
Sæpe simultates, & noxia iurgia spargit
Namq; nec ipsa Ioui magno quandoq; peperat
Quamquam hunc esse ferunt hominũ primum atq; Deoris
Hunc etenim Iuno, mulier licet, arte fefellit
Fraudibus instructa, quo tempore uiperiadam
Atcmene paritura fuit Boeotide in urbe
Thebarum, supera tunc iactabundus in aula
Iuppiter affatur diuos, & ut ista sit, inquit
Certa meæ uobis sententia cognita mentis
Promam etenim quæcunq; animus mihi parturit intus
Lux hodierna uirum Luanaq; diua labores
In partu releuans, fatis ridentibus ædens
Ex nostro genere, & nostro de sanguine natum
Vianos late populos qui Marte subactos
Imperio reget, & multos dominabitur annos
Huic instructa dolis respondit regia Iuno
Falleris, haud etenim uerba hæc res ipsa sequetur
At mihi nunc iura per quæ pater optime nunquam
Fallere sacra soles, fore facta æqualia uerbis
Saliæt ut late populos ditione gubernet
Lux hodierna uirum quemcumq; eduæt ab alio
Materna, de gente tua, de sanguine nostro
Sic ait, ipse doli securus Iuppiter huius
Nec fraudem metuens iurat quæ fallere nunquam
Sacra solet, quam rem sibi sæpius inde molestam

Iuppiter indoluit, nam mox Saturnia caelo
 Deuolat Argolicumq; petens delabitur Argos
 Vxorem Stheneli Persidæ namq; sciebat
 Ferre uterum puero grauidam, iam septimus illi
 Mensis erat, necdum cruda maturus in aluo
 Fœtus, at auxilio peperit Iunonis eadem
 Lucæ marem puerum, remorato tempore partus
 Formosæ Alcmenes, tum caelo reddita Iuno
 Hijs, affata Iouem breuiter, sermonibus usa est
 Iuppiter ignipotens hæc inis sensibus hauri
 Quæ tibi nunc dicam, uitalibus æditus auris
 Prodiit Eurystheus hodie de coniuge natus
 Persidæ Stheneli te non indigna propago
 Sanguinis ille tui, populos qui legibus æquis
 Et regat, & merito patrijs dominetur in Argis
 Iuppiter hijs animo nimium commotus æerbo
 Verticæ contortis comprehensam crinibus Aten
 Iurauit nunquam rediturum ad lucida caeli
 Sidera, non unquam deinceps in parte futuram
 Sedis olimpiacæ, quæ tantum affligere posset
 Res hominum diuumq; & inutilis omnibus esset
 Hæc dicens raptamque coma manibusq; rotatam
 Præcipitem terras caelo deiecit ab alto
 Perpetuo humanis nocturam tempore rebus

LITAE EX IX ILIAD.

Esse Litas magno natus Ioue dixit Homerus
 Cum precibus magnum non exoraret Achillem
 Tota fere afflictis ad Troiam Græcia rebus

Haec sunt ergo Lites caelesti semine natae
Non æquis ravidam comitantes passibus Aten
Sunt etenim claudæq; pedes & lumina patæ
Molliaq; exiguis peraratae corpora rugis
Ipsa Ate neq; clauda pede est, neque lumine pato
Nec deformato per aniles corpore rugas
Sed cursu uelox & uiribus integra totis
Atq; ideo æleri longe pede præuenit illas
Omnia latiusq; terrarum regna peragrans
Omnia conturbat, nocet omnibus, omnia miscet
Litibus & rixis, cuius uestigia passu
Cuncta Lites meditante legunt taatæq; sequuntur
Has quicumque ad se uenientes atq; rogantes
Ut ueniam factis, quibus est offensus, amicam
Deferat, admittit, captat, reueretur, & audit
Hunc ipsa, si quando opus est ususq; uiaßime
Admittunt, faulemq; adhibent tum uocibus aurem
Tum ratione iuuant qua possunt cunq; rogantem
Sin uero excludat, uotiq; remittat inanes
Ille indignantes iniuria facta parenti
Conquestæ referunt orantq; ut protinus Ater
Immittat contemptori & pædura nocenti
Supplicia inmissuram homini pœnamq; repulsæ

EQVI ACHILLISEX XVI
xvii. & xx. Iliad.

IMpiger Automedon & curribus aptus & armis
Sub iuga cogit equos, & ad axem iungit anhelum
Xanthon

Xanthon & insignem Balam, quos optima cursum
Dum procul ad latum, prati uernantis in herba
Pasatur Oceanum, Zephyro genuisse Podarge
Diatur, atq; ideo uentorum ab origine nati
Acquabant celeres plantis perniabus aurās
Pedasus accessit, quem magnus coepit Achilles
Ecton eam cum bello euerteret urbem
Mortalem genitū, sed & immortalibus ipsum
Fecit equis comitem, qui postquam deinde superbum
Senserunt magno Patroclon ab Hectore cesum
Nec pugnae memores in tristia bella redibant
Non intenta fugae rectori frena sequentes
Aut naues repetunt, aut latiflui Helleponti
Littora, quanquam illos uerbisq; & uerbere multo
Automedon Diorides instigat & urget
Stabant immoti uestigiaq; ipsa tenebant
Non secus ac statuæ tumulis immobile saxum
Adsistens, sic fixa solo capita ægra tenentes
Lugebant, lachrimisq; rigabant grandibus ora
Aurige desiderio, coma densa iubarum
Sorduit, in terram propendula Iuppiter illos
Prospiciens tristes cælo est miseratus ab alto
Et moto capite, heu miseri cur addimus, inquit
Mortali uos AEæidæ, qui corpus habetis
Immortale datum, nulloq; senesatis æuo
Nuuquid ut ipsi hominum casus doleatis acerbos
Nam nihil ex cunctis quæcunq; animalia terra
Reptantes spirant, homine erumnosius usquam est
Sed neq; nunc uobis nec pulchris curribus istis

C

Hector Priamides insidet, nam neq; fas est
Non etiam ipse sinam, satis est quod & arma proterue
Abstulit audaci, quod & hijs nunc ille superbit
Vestris ipse animis vires dabo, uos ego forti
Robore præstantes faciam, ut possitis ab acri
Automedonta, leui cursu, subducere pugna
Ad naues pugnabit enim Tros Marte secundo
Me præstante hodie vires dextræq; fauentem
Successum pugne, donec Danaëia ferro
Agmina cedentes ad naues usq; ferantur
Et sol occiduo descendat in æquora curru
Finitamq; ferant extrema crepuscula lucem
Hæc effatus equis vires immisit, At illi
Crinibus excussis currum rapuere citatum
Per cuneos, per castra uirum, per tela, per enses
Iamq; nouis stabat Pelidæ filius armis
Conspiciuus, uultuq; minax cristaq; coruscus
Terribili, rutilo Phœbæe lampadis instar
Aere micans currum insiluit, tum uocæ paternos
Hæc affatur equos, rapidæ præclara Podarges
Progenies Xanthe atq; Bali, defendite uestrum
Aurigam hunc melius, quam claro tradita nuper
Arma Menœtiadæ uiuūq; reduate, nec me
Exanimem, dirouæ relinquite ab hoste peremptum
Tum Xanthus capite a summo temone reflexo
Ad terram recidente iuba, Sic uocæ loquutus
Dicitur humana, nam candida Iuno loquacem
Fecerat, O sate gente deum fortissime Achille
Nunc & adhuc nobis ex hac seruabere pugna

Verum non procul illa dies, quæ soluat ab isto
Corpore te, tibi abest, cuius non ulla uolentes
Nos tibi caussa sumus, sed iniqui iniuria fati
Sed neq; quod falsis credit Patroclus in armis
Aut mala segnities nostra, aut ignauia fecit
Verum pulchricomæ Latonæ filius illum
Optimus ille deum, media inter maxima Troam
Agmina pugnantem conscât, & Hectoris illud
Hoc tantum decus esse dedit, nos prope te cursis
Si sit opus Zephyro contendere posse uidebis
At tibi fatales sic nerunt stamina Diuæ
Ut tibi sit Diui atq; hominum sub Marte cadendum
Talia clamantem uetuit furialis Erinnyis
Plura loqui, uerbis quibus indignatus Achilles
Xanthe quid instantis mihi uaticinantis acerbum
Mortis adesse diem? neque te res ista decebat
Nec me, quod procul a patria crudele, fefellit
Destinat exitio fatum, Sed persequar ipsos
Interea nostris sternendos Troas ab armis
Dixit, & egit equos in confertissima Troam
Agmina, & instaurans Martem fera bella acbat

CITHARA ACHILLIS ex ix Iliad.

Non habilis tantum bello, quandoq; sonora
Fortia facta uirum cithara cantabat Achilles
Tunc quoque cum Phœnix, & Tydides & Vlysses
Myrmidonum populo tentoria plena subissent

C ij

Offendunt aitharæ neruis uocalibus ipsum
 Heroum laudes & martia facta canentem
 Hæc est illa uiri testudo nobilis, ista
 Nomen adepta manu dignum, quam repperit olim
 Ectionæas, cum magnam euerteret urbem,
 Inter opes, cantu argutam, fidibusque canoram
 Arte laboratam docta, nam tota superne
 Et arcum extremas argentea protulit oras
 Hac se tum siccò residens in litore Achilles
 Oblectabat, alens animum dulcèdine cantus

HASTA ACHILLIS

ex xvi & xix Iliad.

Peliaco quondam sapiens in uertice Chiron
 E trabe fraxinea prægrandem inaderat hastam
 Inasamque suo caro donauit amico
 Pelco AEaïdæ, qua multas ille uiroꝝ um
 Prostrauit fortes animas, & corpora leto
 Multa dedit, quam deinde ad Pergama sacra profectus
 Abstulit & secum magnus portabat Achilles
 Grandem, præualidam, proæro robore, crassam
 Quam nemo potuit quantumuis fortis Achium
 Aut capere, aut tractare manu, nisi solus Achilles

THAMYRIS EX SECVN- do Iliad.

Perides quondam, proles Iouis inclyta, Musæ
 Thræïaum Thamyrim priuarum carminis usus

Obuia forte uirum nocte uestigia agentem
Euryton in fausto cum linqueret omine regem
Oecaliae, & se posse deas superare canenda
Iactaret, si secum aliquo contendere cantu
Auderent, hic bile nigra indignantia Musae
Pectora succensae, spoliarunt uana ferentem
Sensibus & cantu, & aetherae fidis arte mouende

CESTVS VENERIS ex xiiij Iliad.

Illecebris magnum Iuno domitura Tonantem
Posse timens, Veneris diua rogabat opem
Fer nurus auxilium, nati permittite potentis
In spacium exigui temporis, arma tui
Non nocuisse tuo sed mens prodesse parenti est
Dum me, non alia pellice captus, amet
Cui Venus, haud opus est nati petere arma potentis
Nec solet hijs telis iste carere puer
Quod si ista ratione Iouem tibi fallere cordi est
Pignore ab hoc, pueri quae petis arma feres
Dixit, & eximijs radiantia angula bullis
Protulit e blando blandior ipsa sinu
Hic est ille potens puerique potentior arcu
Quem mihi dic quare Ceston Homere uoces
Sunt in eo Veneres omnesque Cupidinis artes
Sunt in eo fraudes, philtera, uenena, doli
Insunt illecebrae, sunt blandae uerbera liugae
Sunt iocae, sunt risus, iurgia, probra, sales

Mille artes capiendi animos, sunt pocula nunquam
Euitabilibus plena ueneficijs
Omnia in hoc posuit uertentia pharmaca mentes
Prudentes etiam fallere docta Venus
Quem cum blanda Venus Iunoni traderet, inquit
In taato claudas arma, fac ista sinu
Hijs armis in amoribus omnibus omnia uincas
Commodiora meus non habet arma puer
Baltheus iste tuos tibi conaliabit amores
Vinctum inuictum baltheus iste Iouem
Risit ad hæc Iuno, Cestonque recondidit intus
Sicut erat taato condere iussa sinu
Cætera ab eximio si forte rogabis Homero
Dicendo inijæet Ceston & ipse tibi

MOLY EX ODYSS. X.

MEonide sacro celebratum carmine Moly
Cur adeo rarum tempora nostra ferunt
Sic ego, Castalidum sic reddidit una sororum
Quod nunc more hominum uiuere nemo cupit
Bellua ne fieret sapiens præcauit Vlysses
In cuius natum pectore Moly fuit
Qua nocuas possis uitare Cupidinis artes
Non nisi de superis ista medela uenit
Tradidit ergo uiro florem Cyllenius album
Radias longæ uirgula nigra fuit
Moly uocant superi, mortalibus ipsa salubris
Herba, sed in raris inuenienda locis

Illud habet præsens contra data philtrea uenenum
Si proprio fuerit tempore Moly datum
Quod quia tam pauca norunt, tam plurima monstra
Vultibus humanis, tempora nostra ferunt

NEPENTHES ODYS. III.

Nvbila tristitiæ Nepenthes inertia pellens
Mæonio notum carmine nomen habet
Hanc Helene formosa mero commiscuit herbam
Hospitibusque alijs Telemachoq; dedit
Protinus & curæ, sæuique abiere dolores
Protinus & risus & rediere iocæ
Pulchri letifico Nepentheos ebrius haustu
Hei mihi, non iterum sobrius esse uelim
Tunc mea non aliquos sentiscent pectora motus
Non dolor in nostris sensibus ullus crit
Non si cara parens, non si fraterue, paterue
Occumbat nostros mortuus ante pedes
Dic age, num talem uim talibus esse sub herbis
Credis? an hijs mulier uiribus esse potest?
Nam mulier satis herba potens, sed tristia letis
Misct, et hoc uicio, quam loquor, herba caret
Quicquid id est, ego mille Helenas mihi talia mille
Sæpe uelim faali fundere uina manu.

Excudebat Norimberge Fridericus Peypus. X Kal:
Maias, Anno Domini, M. D. XXXIII.

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

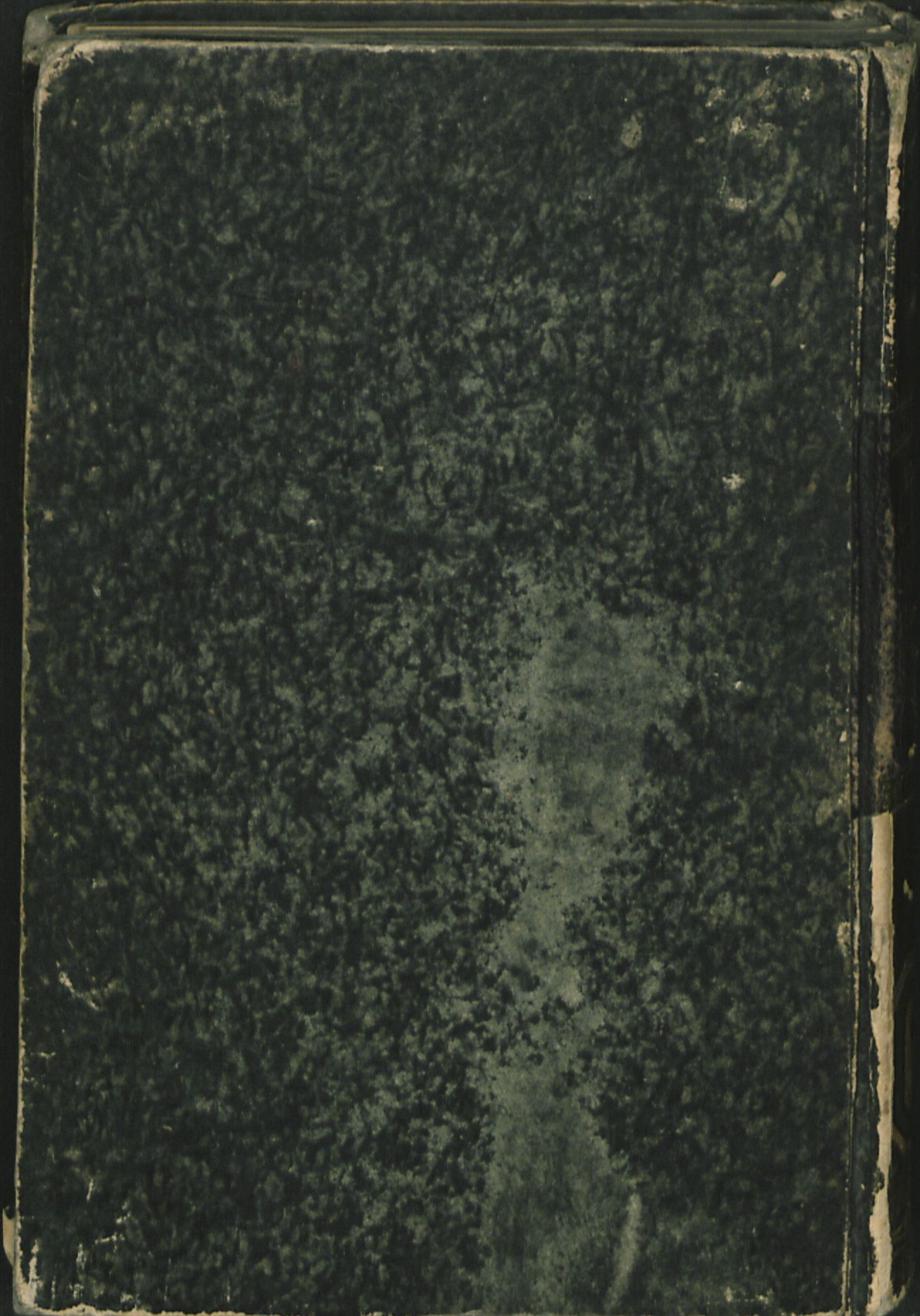

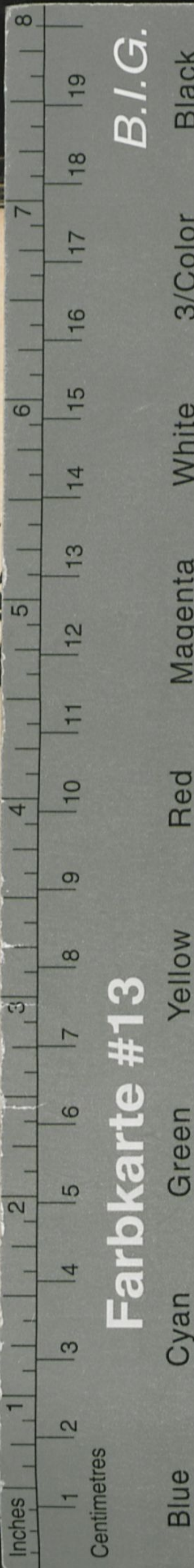

Cl 2131.

X 2203414

m. c

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

HOMERICAÆ

ALIQVOT ICONES

in signiores, Latinis uersibus red
ditæ, per Helium Eobanum
Hessum. Quarum Cata-
logum uersa pagel-
la indicabit.

Lectori.

*Monstret ut artificem pictæ noua forma tabellæ
Sepe frequentandas ponitur ante fores
Ut breuis ingentem tabula hæc tibi monstret Homerum
Illius hæc dedimus ficta parcerga manu
Quæ si forte probas, et ab hijs maiora requiris
Iam tibi maius opus magnus Homerus crit.*